

A humor és a nevetés

A nevetés „ördögűző”. Az ember mosolya a szív tisztasága. A mosoly szavak nélküli barátságot, egymásra utaltságot hordoz. Aki boldog, az mosolyog, de aki mosolyog, nem biztos, hogy boldog. Itt valami többlet van.

Jézus mosolyáról nem ír a Szentírás, csak arról ír, hogy háromszor sírt. Megsíratta a barátját Lázárt, Jeruzsálemet, és önmagát. Jézus nem képzelhető el mosoly nélkül. Igaz a férfiak akkor, és ma is nehezen mutatják ki az érzelmeiket. De biztosan mosolygott a gyerekekre, barátaira, tanítványaira.

Jézus egy szuggesztív, bátorító ember volt. „Ne féljete!” mondta tanítványainak, és bátorítani csak mosollyal lehet. Vonzó ember is lehetett, aki önmagát adta. A szülők ezért engedték hozzá a gyermekeiket bizalommal. Férfiasan kedves lehetett. Mosolyoghatott a tanítványok sutaságán is. Hagyta beszélni őket. Feltámadásakor is mosolyogva nyithatott be az utolsó vacsora termébe: „Én vagyok, ne féljete!”.

Mi hozza ki az emberből a jót? A jó szó, a mosoly.

Ne szomorkodj, inkább mondd ki, hogy „mi ez az örökkévalósághoz képest?”.

Aki tud mosolyogni, az játékosabb, könnyedebb, és ki tudja mondani: „mi ez, az örökkévalósághoz képest?”

Csak azon bánkódj, amin egy év múlva is bánkódnál! Az ember tud mosolyogni, de pirulni is. Van is miért... De minden változik, elmúlik, ezért gondoljunk arra, hogy volt már jobban, és lehet is! Minden hiúság. Egy kis hiúságra, és egy kis butaságra mindig számíthatunk. Ha valamin sírhatok is, meg nevethetek is, akkor inkább nevessek! Vegyem komolyan, ami örök! Értékeljem, amivel tudom gazdagítani a világot!

Tudjak magamon is nevetni! Őrizzem azokat az értékeimet, amik Istennel való kapcsolatomat erősítik! A bölcs ember nem veszi halálosan komolyan magát! A derű belülről fakad, nekünk kell megteremtetni! Ez a „helyemen vagyok” derűje, ez Isten ajándéka.

A mosoly Isten ajándéka! Nagy érték, de nem lehet kizsarolni, sem megfizetni. A mosoly a szeretet továbbadása. Nem kell mindent agyonbeszélni! Egy mosoly sok mindent kifejez, sőt, nemzet- közti nyelv

is. Ha egy hivatalba mosolyogva lépünk be, biztosan kapunk segítséget! Mosoly nélkül sötét, szeretet nélkül üres az életünk! Gárdonyi Géza írta Intellem a tanítókhöz című művében; mikor belépsz a terembe, mosoly legyen az arcodon!" Az öröm- hírt kell hirdetni! Az örömet akarni kell!

Minden nyűgöt, terhet ne rakjak a másokra! Legyen erőm, társom! A legnemesebb a zokszó nélküli kereszthordozás. Elég a mának a maga baja! Csak a ma az enyém, de ebben az a jó, hogy csak egy napot kell kibírni! Jézus sem magyarázta meg a keresztet, csak felvette, és vitte. Ő egészséges gondolkodással kérte az Atyát, hogy vegye el tőle a szenvedést, de legyen meg a Te akaratod. A szenvedés hittel jobban elviselhető. Könnyebb, ha felajánlom valakiért, vagy valamiért. Akkor már nem a tövis a fontos, hanem a rózsa.

Minden nézőpont kérdése! A nagypénteki gyász után mindig húsvét öröme jön! „Semmi erő ne ölje meg bennünk az örömet!" mondta Teréz anya. Szent Ferenc is sokat szenvedett, mégis sok öröm volt benne, és megénekelte a Naphimnusz!

Avilai Szent Terézben, a nagy misztikus szentben is sok derű volt! Szeretjük az emberséges szenteket, mert mosolyuk itt maradt velünk.

Néha legyintsünk, és mondjuk, hogy nem érdekel. Nem tudok mindent felvállalni.

Te csak imádkozz, a madarak meg had csipogjanak!

Másokon is lehet mosolyogni, de megalázni nem, mert az bűn!

Ha elrontottam valamit, még nem dől össze a világ. Nem várom el a tökéletességet sem magamtól, sem másától. Vannak nem fontos szempontok is.

A mosoly híd. Ha tudsz mosolyogni, akkor tovább tudod adni a szeretetet. Ha kedvesen mosolyogsz, még a vitapartneredet is leállíthatod. A mosoly a mennyország előcsarnoka.